UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De veneratione || sanctor[um] libri duo Judoci Clich-||touei. Neoportue[n]sis. excelle[n]tissi-||mi Parisiensis academiæ Theologi

Clicthove, Josse

Coloniæ, 1525

VD16 C 4211

Q[...] sancti in cœlo gloriosi, pro nobis hic age[n]tibus ore[n]t deu[m] multis r[i]onibus ex scriptura deptomptis ostendi. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36172

Visual Library

¶ Q. ſancti in cœlo glorioſi, pro nobis hic agẽtibus orent
deũ, multis rõnibus oſtendi. Cap. X.

AT uero nũc rõnibus pariter & ſcripturæ teſtimo-
nijs operæpciũ eſt patefacere, q ſcti ipſi, curię cœ-
leſtis incolę, orẽt pro hoibus in hac pegrinatione
adhuc cõſiſtẽtib⁹. Et rationũ qdem prima ſit hæc.
¶ Planũ eſt oĩbus & receptũ, ut reor, ſctõs uiros hãc adhuc ui- I
tã ducẽtes, pro alijs etiã uiuẽtibus ſæpius oraſſe deũ, & q̃tidie
etiã utilitet atq; efficaciter orare, ſecũdũ illud B. Iacobi uerbũ
Orate pro inuicẽ ut ſaluemini, multũ eñ ualet depcatio iuſti Iacobi. 5
aſſidua. Btũs itẽ Paulus ad Timotheũ ſcribẽs, expoſcit primũ I. Timo. 2
orones, obſecratiões, petitiões, & gratiarũ actiones fieri p re-
gibus, principib⁹, & oibus q in ſublimitate ſunt cõſtituti. Nõ-
ne & caput nr̃m Chr̃s in cruce pẽdẽs, ſecundũ propheticũ o-
raculũ pro tranſgreſſoribus orauit, ut nõ periret, & exauditus Eſaiæ. 53
eſt pro reuerẽtia ſua? Qui eñ ſpectaculo illi affuerant, uiſis in Hebræ. 5
morte eius inſolitis ſignis, pcutiẽtes pectora ſua (ut ſcribit Lu- Lucæ. 23
cas) reuertebant. Idẽ etiã orãdi formã nobis pſcribẽs, pro alijs
ut oremus docuit, cũ nõ queq; pro ſeipſo ſingulatim, ſed pro Mat. 6.
oĩbus cõmuniter orare inſtituit, p dictiones pluralitatẽ deſig-
nãtes, hoc mõ. Pr̃ nr̃ q es in cœlis, panẽ noſtrũ q̃tidianũ da no-
bis hodie, & dimitte nobis debita nr̃a, ſicut & nos dimittimus
debitoribus nr̃is, & ne nos inducas in tentationem, ſed libera
nos a malo. Amẽ. Sed qd antiqs patres, Abrahã, Iſaac, Iacob
Moyſen, & Aaron referã? qd ſanctos prophetas, Samuelem
Eſaiã, Hieremiã, & cæteros cõmemorẽ? q pro alijs ſedulo o-
raſſe legunt, & ſalutaria illis a deo bñficia ipetraſſe, quẽadmo-
dũ ſacra ueteris inſtituti abũde teſtat hiſtoria. Atq ſcti ipi cor-
poreis abſoluti uinculis & nũc aſſiſtẽtes añ cõſpectũ dei, neq̃
q̃ deteriore ſunt cõditione ut pces pro nobis deo fundant, &
ab eo exaudiant, q̃ fuerãt, qñ adhuc in huius mũdi tenebãtur
ergaſtulo, imo lõge meliore & cõmodiore, quemadmodũ ſe-
quẽtes oſtẽdent rõnes. Igit & ipſi ſancti, nunc orant in cœlo
pro nobis. Secũda rõ. ¶ Sancti adhuc in carne cõſtituti, infir- II
mitatibus aiæ & affectibus erãt obnoxij, mutabilitatiq; de bo-
no in malũ ſubiecti, & proiñ de ſua ſalute cõſequẽda nõ parũ

adhuc ſoliciti. Nunc uero cōſtituti ciues & domeſtici dei, cō-
ualuerūt ab omni infirmitate ſpūs, nō amplius in malū demu-
tabiles, & iā de ſua beatitudine ſecuri, quēadmodū B. Augu-
Auguſtinus ſtinus in libro ſuaꝝ meditationū, cap. 23. in pia orōne quā ad
ſanctos in ſpū deuotionis dirigit, ꝓhibet dicens. Fœlices ſan-
cti dei oēs, q̄ trāſiſtis huius mortalitatis pelagus, & peruenire
meruiſtis ad portū ꝑpetuæ quietis, ſecuritatis & pacis, ſecuri
& tranquilli, ſempq́ꝫ feſtiui atq́ꝫ gaudentes eſtis. Obſecro uos
ꝑ patris charitatē, qui ſecuri eſtis de uobis, ſoliciti eſtote de no
bis. Securi eſtis de ueſtra immarceſſibili gloria, ſoliciti eſtote
de nr̄a multiplici miſeria. Et cætera in cōſimilē ſn̄iam cōſequē
tia, q̄ mira animi dulcedine ſyncæritateq́ꝫ proſequit̃, & demū
ita cōcludit in calce. Orate dn̄m, orate piiſſimi, orate oīa agmi
na ſanctoꝝ, & uniuerſi cœtus beatoꝝ, ut ueſtris p̄cibus meri-
tiſq́ꝫ adiuti, ſalua naue & integris mercibus peruenire merea-
mur ad portū æternæ ſalutis & quietis, & continuæ pacis, &
nunq̄ finiēdæ ſecuritatis. Si igit̃ hoc in mūdo pro aliis orarūt
ſancti, nōne fortiores iā facti & beatiores, ualentiore iure idē
III p̄ſtabunt munus, iā in cœlo glorioſi? ¶ Tertia. Cū adhuc con
ſiſterent in hac ualle miſeriæ ſancti, nō oīno fuerūt immunes
peccati, ſed huius uiæ lutulētæ puluere, pedes habuerunt ali-
I. Iohan. I quātulū cōſperſos, dicēte dilecto Chr̄i diſcipulo, in prima ſua
ep̄la canonica. Si dixerimus qa pct̄m nō habemus, noſipſos
Prouer. 20. ſeducimus, & ueritas in nobis nō eſt. Cui aſtipulat̃ & Sapiens
in prouerbiis dicēs. Quis p̄t dicere, mūdū eſt cor meū, purus
ſum a pctō? Nūc uero pacto uiæ hui⁹ ſtadio, ſine macula ſunt
an̄ thronū dei, nō ſolū omni labe peccati prorſus liberi, ſed &
certi ꝙ ampli⁹ nō poterūt ulla ſorde iniquitatis inquinari. Cū
igit̃ orauerint deū ſancti in hac uita pro aliis, qn̄ preces eoꝝ ui
debant̃ minus eē debere gratæ deo ob culpā cōtractā, cur nō
potius nūc eundē orant, oīno mūdi & ſancti, deoq́ꝫ acceptio-
IIII res? ¶ Quarta. Quæ pro aliis orō fundit̃ deo, ex ſyncæritate
charitatis emanat, & dilectionis in proximū. Vbi igit̃ maior
fuerit charitas atq́ꝫ ardētior, eſt & orō pro alioꝝ ſalute diligē
tior. At ſancti in æternæ beatitudinis requie, ſyncæriorē hn̄t
& feruentiorē in nos hic uiuentes, charitatē, q̄ habuerint ad-
huc car-

huc carne mortali detenti, & qn̄ terrena inhabitatio deprime Sapien. 9
bat eorũ ſenſum multa cogitãtẽ, qn̄quidẽ ſecundũ apl̄i ſn̄iam
charitas nõ excidit, quinimo reddit̃ auctior, & pficit̃ in patria I. Corin. 13.
fœlicitatis æternæ. Quis ergo dubitauerit, ſanctos illic flagrã
tiſſima charitatis flãma ſucceſos, etiã nr̄i apud deũ eſſe in ſuis V
orõnibus memores? ¶ Quinta. Sancti cũ deo regnãtes, mem
bra ſunt corporis Chr̄i, & pfectiore quidẽ rõne, q̃ prius fue-
rant, nã capiti Chr̄o inſeparabil̄r cõiuncti, nunq̃ ab eius cor-
pore poterunt diuelli. Debẽt aũt unius corporis mẽbra, pro I. Corin. 12.
ſe inuicẽ eſſe ſolicita, potiſſimũ ſana pro infirmis, & ſolida p
inualidis. Nos itidẽ in ſalo huius uitæ procelloſis agitati flu-
ctibus, etiã ſumus eiuſdẽ corporis mẽbra, ſed opis medicæ in-
digẽtia, ægrota, & ualitudinaria. Ipſi igit̃ nr̄æ cõſcij fragilita-
tis, cuius in ſe fecerũt periculũ, pro nobis ſolicitudinẽ gerunt
ut demũ inſeramur indimobil̄r eidẽ corpori Chr̄i, atq; ad id
impetrãdũ, ſuis nos precibus apud deũ adiuuãt ¶ Sexta. Quã- VI.
to maior cũ principe familiaritas habet̃ & neceſſitudo, tanto
amplior ſuggerit̃ fiducia ad aliq̄d ab eo poſtulãdũ. Facit em̄
hmõi arctior cõſuetudo, ut audẽtior quiſpiã accedat cõſpectũ
regis, quippiã ab eodẽ petiturus. At ſancti dei, in regno cœ-
leſti nũc maioris ſunt authoritatis & poteſtatis, q̃ fuerãt i ter-
ra, nũ identidẽ ſunt deo propinquiores atq; magis familiares
Iã em̄ cõciues ſunt eius & domeſtici, ab exilio in patriã ciuita
tẽq; ſanctã traducti, nũc itidẽ aſciti ſunt in dei hereditatẽ & ſo
cietatẽ, nũc deniq; ppetua illi amicitia (q̃ nunq̃ ſoluet̃) cõiun-
cti. Ergo potiore rõne etiã nũc orant pro nobis, ut demũ ſoci
etati eorũ fœliciter cõiungamur. ¶ Septima rõ. Si dux belli VII.
multis rebus p̄clare geſtis & hoſtibus propemodũ deuictis,
adhuc tñ in ipſius belli procinctu cõſtitutus, qa necdũ eſt de-
bellatũ, aliq̄d a rege (cui militat) munus poſtulat pro amico,
& obtinet, nõne idẽ plena potitus uictoria, cõfectoq; bello, tri
umphali laurea coronatus, fidentius ab eodẽ ſuo rege poſtula
bit quippiã pro amico ſuo, & obtinebit? Fidentius reuera, nã
parta oĩno uictoria, eũ reddidit ipſi regi gratiorẽ & acceptio-
rẽ. At uero ſancti, in cõflictu p̄ſentis uitæ cõſtituti, & bonum
adhuc certamen certãtes, poſtularũt a rege deo (cui ſuã deuo-

uerãt militiã)munera gratiaꝝ pro aliꝭs, & ea cõſecuti ſunt. Igi
tur nũc profligatis oĩno hoſtibus, uictriceq́ꝫ corona caput ad-
ornati, poſtq́ꝫ celebres ex proſtratis inimicis triũphos, & libe
rius pro nobis poſcũt a deo dona, ſaluti nr̃æ accõmoda, & ea
facilius impetrant. Quocirca & nunc ſancti, in cœlis glorioſe
coronati, deum pro nobis orant.

¶ Autoritate ueteris ac noui teſtamẽti, ſimul & ſctõꝝ patrũ, monſtrari, ꝙ ſancti in cœlis orẽt pro nobis. Cap. XI.

NVnc aũt reliquũ eſt, teſtimoniꝭs ſacræ ſcripturæ,
eccl'iaſticorũq́ꝫ ſcriptorũ receptiſſimæ apud oẽs au
thoritatis, oñdere, ꝙ ſcti in cœlis deo cõregnãtes,
I pro nobis oĩones ad eũ fundant. ¶ Et primũ quidẽ
ex ueteris inſtrumẽti pagina id cõſtat, ubi dñs ad Hieremiam
Hiere. 15 ait. Si ſteterint Moyſes & Samuel corã me, nõ eſt aĩa mea ad
ppl'm iſtũ. Id aũt nequaq̃ diceret de eis pro illo tp̃e, q̃ in placi-
do Abrahe ſinu qeuerũt duo illi ſcti p̃res, ſi & tũc nõ eẽnt o-
rare ſoliti, aut orare nõ poſſent pro uiuẽtibus. Queãdmodum
nec apte qs dixerit, ꝙ ſi ſol & luna orarẽt dñm pro ppl'o, non
exaudirent ab eo, qm̃ inanima illa corpa, nõ pñt unq̃ id mun⁹
oĩonis cuiq̃ p̃ſtare. Quare ex illis uerbis ĩſinuat apte dñs, ſan
ctos illos uiros in trãquillo illo aĩaꝝ receptaculo pro aliꝭs ro-
II gare poſſe, aut id facere ſolitos eſſe. ¶ Præterea, In ſcdo libro
2. Machab. 15 Machabæoꝝ ſcribit Onias ſumm⁹ Iudæoꝝ ſacerdos, uir uir-
tute ſpectabilis, tũ uita defunct⁹, apparuiſſe Iudæ Machabęo
man⁹ protẽdẽs & orãs pro om̃i ppl'o Iudęoꝝ. Viſus eſt ſimul
& alter, admirãda gl'ia decor⁹, ipſi Oniæ in ſacro illo ſpectacu
lo ſoci⁹, de q̃ ait Onias ad Iudã. Hic eſt fratrũ amator, & ppl'i
Iſrael, hic eſt q multũ orat pro ppl'o, & uniuerſa ſctã ciuitate,
Ibidem Hieremias propheta dei, q tũ ſctũs dñi propheta, lõgo añ tp̃e
obdormiuerat in dño. Vtriuſq́ꝫ aũt hoꝝ pie defunctoꝝ orati-
onẽ nõ fuiſſe tũ inanẽ, id liqdo prodit, q̃d ilico ſubnectit, ut-
pote ꝙ extẽderit Hieremias dexterã, dederitq́ꝫ Iudæ gladium
aureũ, dicẽs. Accipe ſanctũ gladiũ, munus a deo, in q̃ deiꝭci-
es aduerſarios ppl'i mei Iſrael. Orãt igit̃ ſcti corpe exuti ꝑ no-
III. bis, & exaudiunt a deo. ¶ Rurſum. Angelus Raphael aperi-
ens ſacramẽtũ diuinæ benignitatis, circa utrũq́ꝫ Tobiã angeli

co mi-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN